

nødte til at fastholde, at vi ikke kunne gaa med til den Slags Ting, hvilket vil kunne have en skadelig Indflydelse paa Udførelsen af Foranstaltninger, som Folketinget maaske kunde ønske fremmede.

Den tredje Kategori er de unødvendige Udgifter. Det er saadanne Udgifter, man ikke kan se, at der er nogen særlig Grund til at bevilge. Grundene til, at man anser Udgifterne for unødvendige, ere forskellige, og jeg skal omtale dem lidt nærmere. Det første herhenhørende Forslag er Ændringsforslaget under Nr. 4, om Oprettelsen ved Statens Lærerkursus af Kursus i Danmarks Statsret og Statsforvaltningsret; det andet, som staar i nær Forbindelse dermed, er Ændringsforslaget under Nr. 5 angaaende Rejseunderstøttelser for Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen, hvor Folketinget har forhøjet Bidraget med 2,000 Kr. Det er altsaa foreslaaet, at der ved Statens Lærerkursus skal oprettes et særligt Kursus i Danmarks Statsret og Statsforvaltningsret for Lærere. Det maa jo være en Fejl, naar der staa Statsret og Statsforvaltningsret, thi Statsret omfatter ogsaa Statsforvaltningsret, men der menes vel Danmarks Statsforfatningsret og Statsforvaltningsret. Det er nu ikke godt muligt at indse Nødvendigheden af, at der er et særligt Kursus for Lærere, hvor de blive underviste i Statsforfatningsret og Statsforvaltningsret. Det har i alt Fald ikke været Flertallet muligt at se Nødvendigheden af at anvende 2,000 Kr. til Ansættelse af en særlig Lærer i dette Øjemed. Det er dog et Fag, som Lærerne ikke skulle docere i deres Skoler, og hvis Talen er om deres egen Fornøjelse og Belæring, ville de jo meget vel ved Selvstudium kunne erhverve de fornødne Kundskaber deri, hvad de for Resten ogsaa meget godt kunne gøre, selv om de ville give Undervisning deri. Hvad Rejseunderstøttelserne til Folkeskolens Lærere og andre, der staa i Klasse med dem, angaar, ere saadanne jo allerede vel bekendte, idet der i de seneste Aar paa de aarlige Finanslove er bevilget 8,000 Kr. dertil. Lærerne ved Seminarierne ere maaske ogsaa med, men Kontoen hedder i alt Fald: Lærere og Lærerinder ved *Folkeskolen*. Det er nu foreslaaet at forhøje Beløbet med 2,000 Kr., for at de nævnte Lærere kunne rejse udenlands og lære fremmede Sprog. Nu høre jo fremmede Sprog ikke til Undervisningsgenstandene i Almueskolen, i alt Fald ikke paa Landet. At de kunne indføres i Købstæderne er en Sag for sig, man vil sikkert altid kunne finde nogen,

der kan undervise deri. Flertallet tror nu ikke, det vil føre til noget Resultat at anvende et Par Tusinde Kr. til Fordeling til forskellige Lærere, for at de kunne rejse udenlands og lære fremmede Sprog. Følgen vil let blive en Lystrejse til Harzen, og om de, naar de komme tilbage, have talt Sproget med andre end dem, de have truffet paa Hoteller og Jernbaner, er vistnok meget tvivlsomt. I hvert Fald er det noget, man ikke mener er nødvendigt, og som man derfor heller ikke ønsker at indlade sig paa.

Under denne Kategori hører ogsaa Ændringsforslaget under Nr. 9. Det angaar en Post paa § 26: Tilskud til Anlæg af en Baadehavn ved Østerby paa Læsø 45,000 Kr. under Forudsætning af, at der i det ommeldte Øjemed paa anden Maade tilvejebringes et tilsvarende Beløb. Jeg skal derom bemærke, at der den 15de Februar i Aar, altsaa for lidt over en Maaned siden, fra Ministeriet for offentlige Arbejder blev skrevet til Folketingets Finansudvalg om denne Sag. Ministeriet oplyste i sin Skrivelse, at der var indkommet et Andragende fra Læsø Sogneraad om et Tilskud til Anlæg af en Baadehavn ved Østerby paa denne Ø. Der er for Tiden en Havn ved Vesterby paa Læsø, en Havn, gennem hvilken Forbindelsen med Fastlandet nu sker, men man har ment, at det i forskellige Retninger og navnlig ogsaa med Hensyn til Fiskeriet vil være til Gavn, om man kunde faa en Havn ogsaa paa Østsiden af Øen ved Østerby. Det oplyses, at Sogneraadet og private ville yde Halvdelen af det Beløb, den skal koste, altsaa 45,000 Kr., idet Omkostningerne i alt ere anslaaede til 90,000 Kr. Man anmoder altsaa Statskassen om at bevilge Restbeløbet 45,000 Kr., hvilket Ministeriet har foreslaaet og Folketinget vedtaget. Om denne Sag skal jeg bemærke, at den foreligger overordentlig lidt oplyst. Der er meget faa Oplysninger til Stede om de Forhold, som bør komme i Betragtning ved en saadan Bevilling. Men hertil kommer det principielle Hensyn, at det under Forhold som de nuværende, hvor Statskassens Midler ere stærkt tagne i Beslag, og hvor enhver Udgift bør overvejes to Gange, inden man bevilger den, er ret unaturligt, saaledes i Huj og Hast, fra den 15de Februar til den 22de Marts, at tage en saadan Beslutning som denne. Der har jo ikke været nærmere Lejlighed til at overveje og undersøge de dermed i Forbindelse staaende Forhold. Naar man altsaa ikke vil kunne være med til fra